

stakker is, daar het voor iedereen in die dagen zenuwslopend was, maar inzonderheid voor zulke vrouwen. Geen enkele avond konden we gerust naar bed, telkens weer opgeschrikt door overvliegende vliegmaachines, niet wetend wat ze zouden doen, of naar beneden zouden storten, wegens beschieting. Toen op 6 juni is de landing begonnen in Noord-Frankrijk, waarvan wij toen niets wisten, want berichten dienaangaande werden geheim gehouden. Maar toch konden we het wel zien, daar grote troepentransporten en wagens hier doorkwamen en naar Brabant vertrokken. We konden dus wel begrijpen dat er iets byzonders op komst was.

Daar komt voor ons weer een angstige nacht en tijd. Van 13 op 14 juni 's avonds krijgt Mientje veel pijn in haar rechterzijde. Wij vanzelf erg ongerust, wat zou dat nu weer zijn? Wij haalden direkt Dokter Nieuwenhuijse erbij en deze laat weten: als ze koorts krijgt dan moet je direkt komen. Wij deden dit dan ook toen wij zulks bemerkten, maar hij kwam zelf niet en stuurde zijn assistent Piet Bruijnzeel. Deze maakt ons wijs dat ze niet zo moet jammeren met: het is maar een zere buik. Maar Pie kwam ook nog even kijken en die zegt, maar zo kan het niet langer. Ik zal zelf eens naar Dokter Nieuwenhuijse gaan en zeggen dat hijzelf moet komen. Hij kwam dan ook direkt mee en wat het is het geval: Direkt naar het Ziekenhuis en vlug ook. Ik zeg tegen hem dat is dan wat anders dan een zere buik. Hij was erg kwaad op die assistent, maar wij zaten er mee. Maar hoe nu? Naar Goes kon niet, daar de Vlaktebrug onder vuur lag en ten tweede wilde Francke, de taxichauffeur niet rijden ook. Wij moesten toen Impens uit Kruiningen opbellen en dan maar naar Bergen op Zoom. Deze deed heten om half elf was hij er al. Met gedempte lichten, terwijl veel paarden en soldaten op de weg waren en wij zeer bevreesd waren dat elk ogenblik een of andere jager op die soldaten zou gaan schieten en wij daar dan tussen zouden zitten.

Maar de Heere heeft ons wonderlijk behoed en wij kwamen behouden in Bergen op Zoom aan. Ze is direkt geopereerd van een erge blindedarrontsteking. Die chirurg vertelde ons dat we geen half uur later zouden moeten gekomen zijn, daar het anders buikvliesontsteking zou geweest zijn met al de gevolgen van dien. Ze was om half 2 geholpen en om half drie waren we weer behouden thuis. Op de terugreis kon Impens nu vlugger rijden ook, daar zulks met Mientje niet doenlijk was.

Hoe gerust onze evacuè's geslapen hadden blijkt wel uit het feit dat ze van heel die omstandigheden niets gehoord hadden, terwijl zij in het aangrenzende kamertje sliepen met een houten tussenwand. Toen zij 's morgens wakker werden lag Mientje al in het Ziekenhuis te Bergen op Zoom geopereerd en wel, terwijl wij wel 20 keer op en af de trap geweest waren en de dokter er bij was. Nogmaals wel een bewijs hoe gerust zij bij ons sliepen. Maar de Heere wendde het alles ten goede en op donderdag 22 juni mochten we haar weer al terughalen. Zij heeft er Goddank geen letse van overgehouden.

Wij waren in dit geval zeer wonderlijk bewaard en weer alle bij elkaar. Toen op donderdag 6 juli zijn Albert Jopse met zijn vrouw en kind bij ons weggegaan, daar de gebeurtenis die stond te wachten moeilijk bij ons kon plaats hebben. Er stond toen een nodwoning van Weststrate in de Doelstraat, welke indertijd nog voor kees was klaar gemaakt na zijn huwelijk met Ali, maar hij is toen naar Corkum gegaan en heeft daarvan geen gebruik gemaakt. Het is die woning die nu aan de Rijksweg staat bij Vegelaar. Enkele weken later is hun toen een zoontje geboren. Maar ze hebbendaar niet zo gerust geleefd als bij ons. Hij liep toen halve nachten buiten wegens angst voor vliegmaachines enz.

Maar de oorlog kwam steeds dichterbij en het zag er maar donker uit

alleen in de huiskamer slapen, omdat we bij eventuele vlucht gauw weg kunnen en we toch niet zo trefbaar zijn ook. 's Middags zitten we zond